

причинѣ, а въ едно му и яви да ся варди както го е вече Богъ научилъ, защо-то му Турцы-тъ работѣтъ за главѣ-тъ; — паша-та, каза, е узналъ, че си ты въ Смедерево и нѣщо намѣрвашъ; той ми е самъ така казалъ: Кара Георгій дошелъ изъ Русіѣ и сега въ Смедерево буні народъ-тъ; нѣ вы това да несте сега сторили, защо-то ако дигнете пакъ нѣкой бунтъ, ще ся видите въ крайнѣ опасность; царь-тъ ще про-води изново войнство противу васъ, и така ще ви взѣме савсѣмъ тыя до сегашны потвърденія. Нѣ догдѣ-то ся договареше така Милошъ тайно съ Кара Георгія, паша-та ся вече бѣше за всичко постаралъ да смакне Кара Георгія тайно, той ся бѣше вече сговорилъ съ оногова Вуицѣ, на кого-то въ кѣщѣ-тъ Кара Георгій седѣше. Кара Георгій убо узна намѣрението на Турцы-тъ, нѣ само незнаеше отъ кѣдѣ ще му дойде това; и като заспа единъ день, както ся дълго врѣмя варди и неспа, издебна го единъ Вуицовъ человекъ съ единъ ханджаръ и го тамъ на мѣсто-то прободи (презъ ноцѣ-тъ измѣжду 12 и 13 Юлій 1817. год.) После му воспостави самъ князь Милошъ гробный надписъ, въ село Топола, кой-то гласи така:

„Овди леже кости Георгія Петровича Чернаго, подавшаго Сербскому народу начатокъ ко избавленію у 1804 лѣту, бившаго потомъ верховнимъ вождемъ и господаромъ до 1813 лѣта тогоже народа, а у овому наведенъ интригами непріятели сербски уклонися у Австрію и отъ тудя послѣдногодишняго ареста преселися въ Россію, гдѣ съ возможною по-честію отъ правительства примлѣнъ; но неиз-